

ظ

ظروفچی، یعقوب (Yawqub Zrufci) : خواننده مشهور و پر توان موسیقی ایرانی و ترکی با معروفیت جهانی، خصوصاً در کشورهایی نظیر شوروی، قزاقستان، ترکمنستان، گرجستان، ازبکستان، تاجیکستان و ترکیه. یعقوب ظروفچی در کالیفرنیا زندگی می کند و در کنار کار خوانندگی به آهنگسازی نیز می پردازد. آلبوم های: "ای عاشق"، "توبه"، و "آیریلیق" از نمونه کارهای این هنرمند می باشد.

ظریف، محمد (Mohammad Zarif) : محمد ظریف در سال ۱۳۲۵ خورشیدی در تهران بدنیا آمد. تحصیلات ابتدائی خود را در دبستان پروانه به پایان رسانید و با راهنمایی زنده یاد حسین علی وزیری تبار به هنرستان موسیقی ملی رفت و در اولین دوره این هنرستان، ویلن را تحت نظر استاد روح اله خالقی و استاد ابوالحسن صبا و ضرب را در کلاس استاد حسین تهرانی و فلوت را از هادی نراقی فرا گرفت. محمد ظریف در سال ۱۳۳۶ از هنرستان موسیقی فارغ التحصیل شد. در این سال، او با گیتی وزیری تبار، نوازنده چیره دست ویلن و از فارغ التحصیلان هنرستان عالی موسیقی، ازدواج کرد. محمد ظریف از سال ۱۳۳۹ فعالیت خود را با رادیو و برنامه "گل ها" آغاز کرد. او سال ها با ارکستر سمفونیک تهران همکاری نزدیک داشت.

ظریف، هوشنگ (Hushang Zarif) : هوشنگ ظریف در سال ۱۳۱۷ خورشیدی در تهران بدنیا آمد و از کودکی به تار علاقمند شد. او در جوانی جهت فراگیری موسیقی نزد استاد هائی مانند: موسی معروفی و علی اکبر شهنازی رفت. سپس به هنرستان عالی موسیقی رفت و از این مدرسه در سال ۱۳۳۷ فارغ التحصیل گشت و به استخدام وزارت فرهنگ و هنر در آمد. هوشنگ ظریف از سال ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۹ در هنرستان عالی موسیقی ملی به تدریس اشتغال داشت و از سال ۱۳۶۱، استاد تار واحد موسیقی سازمان زرتشتیان ایران (فروهر) می باشد. هوشنگ ظریف علاوه بر استادی در نواختن تار، با نواختن، سه تار و تنبک نیز آشنائی کامل دارد.

ظفر، قباد (Qobad Zafar) : مهندس قباد ظفر، نوازنده چیره دست سنتور و یکی از پیروان سبک استاد حبیب سماعی است. استاد حبیب سماعی روی سنتور ۹ خرکه کار می کردند، که کار روی این سنتور بسیار مشکل است. سبک ایشان را علاوه بر مهندس قباد ظفر، نور علی خان برومند، مرتضی عبدالرسولی، عبدالله عاطفی، مهدی نظمی و زنده یاد دکتر منوچهر جهان بگلو دنبال می کردند و می کنند.

ظفر محمدی، عباس (Abbás Zafar-mohammadi) : نوازنده چیره دست تار و ویلن و از شاگردان استاد نجات اله بخشی که در تهران فعالیت دارد.

A,a A,a آدم (Adam) S,s K,k S,s سرکش (Sarkes) J,j W,w جم (Jamw) Q,q غرق (Qarq) X,x Y,y خیام (Xayyam)
وات های (الفای) نوین برای درست خواندن ایران (Iran) I,i وجدان (Vojdan) V,v O,o جوب (Cub) C,c U,u زاله (Zale) Z,z

ظلی، شایسته (**Šáyeste Zelli**) : از خوانندگان زن که کارش را از کانادا آغاز و سپس به آمریکا آمد. او سال ها همکاری نزدیکی با کامل علی پور داشت.

ظلی، رضا قلی میرزا (**Rezā-qoli Mirzā Zelli**) : از خوانندگان مشهور قدیمی و از شاگردان ابوالحسن خان اقبال آذر (اقبال السلطان) است. او به همراه ابراهیم بوذری و ملوک ضربابی تحت تعلیم اقبال آذر قرار گرفت.

رضا قلی میرزا ظلی، در سال ۱۲۸۵ خورشیدی بدنیا آمد. در نو جوانی پدرش را از دست داد و تحت سرپرستی برادر بزرگتر خود قرار گرفت. او ابتدا نزد عارف قزوینی به شاگردی پرداخت و ردیف های آوازی را از او فرا گرفت، بعد ها نزد اقبال آذر به تکمیل آن ها پرداخت. ظلی در آواز، دارای سبک خاصی بود و از او صفحه های بسیاری بجا مانده است. زنده یاد میرزا ظلی در سال ۱۳۲۴ خورشیدی بر اثر ابتلاء به بیماری سل در تهران چشم از جهان فرو بست.

ظلی، میرزا محسن (**Mirzā Mohsen Zelli**) : نوازنده زبردست تار و از شاگردان آقا حسین قلی و همدوره با جهان شاه میرزا بیابانی، سلطان مجید میرزا رخشانی، خازن الدوله، شهاب دفتری، سراج، محمد رضا سالار معظم و استاد مرتضی نی داود.

ظهوری ترشیزی (**Zohuri Torsizi**) : مولانا نورالدین محمد ظهوری، از شاعران نام آور سده دهم و یازدهم است که از ترشیز (کاشمر کنونی) خراسان برخاست و در هندوستان نام آور گردید. او در هندوستان بدرگاه عادل شاه ابراهیم ثانی (۹۸۷ - ۱۰۳۵ هجری) رفت. ساقی نامه، کتاب معروف ظهوری بالغ بر ۴۵۰۰ بیت دارد. ظهوری در سال ۱۰۲۶ هجری در هندوستان در گذشت. قصیده های او، سر آمد اثرهای او می باشد.

ظهیرالدینی، بیژن (**Bižan Zahir-eddini**) : نوازنده چیره دست ترومپت که تحصیلات خود را در رشته موزیک ارتش ادامه داده است. او از فارغ التحصیلان هنرستان عالی موسیقی تهران است.

ظهیرالدینی، خسرو (**Xosro Zahir-eddini**) : نوازنده چیره دست کلارینت و از فارغ التحصیلان هنرستان عالی موسیقی تهران. خسرو ظهیرالدینی سال ها با ارکستر سنفونیک تهران همکاری داشت.

ظهرالدینی، سیاوش [Syávoš Zahir-eddini]: سیاوش ظهرالدینی در سال ۱۳۲۸ خورشیدی در تهران دنیا آمد. او در سال ۱۳۴۰ وارد هنرستان عالی موسیقی شد و بمدت ۵ سال تحت نظر استاد حشمت اله سنجرى به فراگرفتن ویلن پرداخت. او، نواختن ویولا را نزد استاد والود تارخانیان آموخت. سیاوش ظهرالدینی در سال ۱۳۵۳ لیسانس خود را در موسیقی دریافت کرد. او سال ها از همکاران نزدیک ارکستر سنفونیک تهران بود. او از سال ۱۳۵۵ در هنرستان عالی موسیقی به تدریس ویلن و ویولا اشتغال دارد. سیاوش ظهرالدینی، دارای نشان لوح درجه یک هنری است. این هنرمند، پسر استاد غلامحسین ظهرالدینی می باشد.

ظهرالدینی، عباس [Abbás Zahir-eddini]: عباس ظهرالدینی نوازنده چیره دست ویولن سل، در سال ۱۳۲۲ خورشیدی در تهران دنیا آمد. او در سال ۱۳۳۶ وارد هنرستان عالی موسیقی تهران شده و ویولن سل را زیر نظر میشل خوتسیف فرا گرفت. او در طی سال ها فعالیت هنری با ارکستر های مشهوری مانند: سنفونیک تهران، ارکستر سازهای زهی به رهبری واهه خوجانیان و ارکستر مجلسی رادیو تلویزیون همکاری داشته و دارد. عباس ظهرالدینی، نواختن ویلن را از: آندره ناوارا، ویولنیست مشهور اتریشی آموخت. عبای ظهرالدینی، فرزند هنرمند بزرگ غلامحسین ظهرالدینی می باشد.

ظهرالدینی، غلامحسین [Qolám Hoseyn Zahir-eddini]: زنده یاد غلامحسین ظهرالدینی، از اعضای مؤسس انجمن موسیقی ملی در سال ۱۳۲۳ خورشیدی بود. غلامحسین ظهرالدینی، سال ها رهبری ارکستر وزارت فرهنگ و هنر خراسان را داشت. زنده یاد غلامحسین ظهرالدینی در سال ۱۲۹۰ خورشیدی در تهران دنیا آمد. پس از دوره ابتدائی، وارد هنرستان عالی موسیقی شد و دیپلم خود را در رشته ساز تخصصی فلوت و موسیقی کلاسیک گرفت. او ردیف های موسیقی را نزد همسرش که نوه زنده یاد آقا حسین قلی بود آموخت. زنده یاد ظهرالدینی، علاوه بر فلوت، در نواختن سازهای ویلن و کمانچه نیز مهارت کامل داشتند. زنده یاد ظهرالدینی، در سال ۱۳۶۰ بر اثر ابتلاء به سرطان پروستات چشم از جهان فرو بست. قبر او در امامزاده عبدالله است.

ظهرالدینی، مازیار [Mázyár Zahir-eddin]: نوازنده چیره دست ویلن که در سال ۱۳۵۳ خورشیدی در تهران دنیا آمد. پس از طی دوره ابتدائی به هنرستان عالی موسیقی رفت و ویلن را زیر نظر استاد وحیدی آذر فرا گرفت.

ظهر اصفهانی [Zahir Esfehāni]: از شاعران عهد صفویه که اشعار او را به اشتباه در کتاب دیوان ظهر فاریابی چاپ و انتشار داده اند.

آدم (Adam) A,a A,a جَم (Jamw) Q,q غرق (Qarq) X,x Y,y خیام (Xayyam) سركش (Sarkes) J,j W,w I,i وِحدان (Vojdān) V,v O,o حُوب (Cub) C,c U,u زَال (Zale) Z,z وَاَت های (الفای) توبین برای درست خواندن (Iran) ایران I,i

ظهر فاریابی (Zahir Fâriâbi) : ظهیرالدین ابوالفضل بن محمد فاریابی از شاعران و سخنسرایان بزرگ پایان سده ششم و از جمله قصیده سرایان و غزل گوینان است. او در فاراب، نزدیک بلخ، دنیا آمد. او جوانی را در فاراب و نیشابور گذراند. در سال ۵۸۲ نیشابور را ترک کرد و به عراق رفت. او در پایان عمر ترک بارگاه سلاطین را کرد و در تبریز ساکن شد و همان جا در سال ۵۹۸ هجری در گذشت. دیوان این شاعر یکبار در تهران بخط نستعلیق و چاپ سنگی منتشر شده است. بسیاری از غزل های این دیوان که بنام ظهیر فاریابی چاپ شده، از شاعر دیگریست بنام ظهیر اصفهانی که در عهد صفویان می زیسته است.